

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

YIL : 1 SAYI : 8 ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR 25 KURUŞ 8 KASIM 1969

«Temel ilke, Türk milletinin şerefli ve onurlu bir millet olarak yaşamasıdır. Bu ancak tam bağımsız olmakla sağlanır. Türkün onuru ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür böyle bir millet,tutsak yaşamaktansa yok olsun daha iyidir. Öyleyse, ya İSTİKLÂL ya ÖLÜM!»

Yurdumuzun 101 yerinde AMERİKAN Bayrakları Sallanmaktadır!

Ölümünün 31. yılında Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'sinde değil Amerikan boyunduruğu altında yaşıyoruz

Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekleri tahsilin sınırı ne olursa olsun, en önce ve her şeyden önce Türkiye'nin bağımsızlığına, kendi benliğine ve milli emellerine düşman olan unsurlarla mücadele etmek gereği öğretilmelidir. Milletlerarası duruma göre böyle bir mücadelenin gerektirdiği manevi unsurlarla donatılmış olmayan kişilere ve bu mahiyette kişilerden oluşan toplumlara hayat ve bağımsızlık yoktur.

Alpagut'ta işçiler huzursuz

BAŞYAZI

«Hakimiyet zorla ve kuvvetle kazanılır»

Gazi Mustafa Kemal diyor ki: «Devrimin kanunu, mevcut kanunların üstündedir. Bizi öldürmedikçe, bizim kafalarımızdaki cereyanı boğmadıkça, başladığımız devrim bir an bile durmayacaktır. Bizden sonraki devirlerde de bu böyle olacaktır.»

Bugün milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizi zorbalıkla bastırmak isteyenlerin de anlıyamadıkları budur. Tıpkı Mustafa Kemal hakkında idam fermanı çıkararak Milli Kurtuluş Savaşımızı durduracaklarını zannedenler gibi.

Amerikan sömürgecileriyle ortaklık kuranlar, işçilerin, köylülerin ve bütün yurtseverlerin milli kurtuluş bilincini ne kadar körletmek isterlerse istesinler, devrim bir an bile durmayacaktır. **Mustafa Kemal'in devrimci mücadelesi ne kadar unutturulmak istenirse istensin,** devrim bir an bile durmayacaktır. **Bugün 1969 yılında Mustafa Kemal devrimini saldırılardan korumaktan söz ediyoruz. Gerçekten belirtmek gerekir ki, Mustafa Kemal önderliğinde kazandığımız milli bağımsızlığımız yokedilmek istenmektedir. Ve Türkiye, Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altında bir ülke haline getirilmiştir. Bugün Mustafa Kemal'in başı dik ve bağımsız Türkiye'sini tekrar gerçekleştirmek mücadelesi içindeysek, devrime büyük saldırılar olmuş demektir. Bugün halkımız üzerinde Mustafa Kemal'in yıkmak için mücadele ettiği hurafenin, gerici düşüncelerin baskıları tekrar dirilmiş ve canlanmışsa, Mustafa Kemal'in devrim bayrağı eskisi gibi dalgalanamıyor demektir. Amerikan sömürücüleri ve ortakları, Mustafa Kemal'in getirmiş olduğu her yeniliğe ağır darbeler indirmişlerdir.**

Mustafa Kemal, devrimi ve o devrim'in en büyük başarısı olan Cumhuriyeti bütün millete emanet etmişti. İşçiler kurşunlansa, devrimci köylüler hapse atıl.

(Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

İŞÇİ - KÖYLÜ

— Çorum, Özel —

Daha önce çalıştıkları linyit işletmelerini 34 gün işgal ederek yöneten Alpagut işçileri, işverenin sözünde durmayışı ve ücretlerini alamamaları üzerine mücadeleye başlamışlardır.

Işçi - Köylü gazetesinin 1, 4, ve 5. sayılarında mücadelelerini anlattığımız Alpagut işçileri, işverenle Ağustos sonunda toplu sözleşme imzalıyarak işe başlamışlardı..

İşçilerin mücadele sonunda elde ettikleri haklar, işve.

(Devamı Sa. 4. Sü. 3 de)

Kurtuluş savaşı veren halkımızın «Ya İstiklal ya ölüm» parolası, bugün yine bütün yurtseverlerin haykırdığı bir parola haline gelmiştir. Çünkü Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'si bugün Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altındadır. Ordu komutanlığı yapmış, Orgeneral Refik Tulga'nın sözleri bunun en açık ispatıdır.

«Ülkemizin çeşitli yerlerinde atom bombalarının saklandığı depolar var.Buralara

(Devamı Sa. 4 Sü. 1 de)

Lübnan'da halk Trablusşam'ı zaptetti

Sırtını Amerika'ya yaslayan Lübnan Hükûmeti, vatansever Arap kurtuluş kuvvetlerini bastırmaya kalkınca halk ayaklandı. 25 Ekim günü Arap kurtuluş savaşçılarını destekleyen halk, Lübnan'ın ikinci büyük şehri olan Trablusşam şehrini zaptetti. Halk şehrin hükûmet binasına ve bütün karakollara el koydu. Lübnan'da Amerika'ya yakın dostluk gösteren gerici iktidar her geçen gün Arap halkının daha da şiddetlenen direnmesiyle karşılaşıyor. Arap halkının Orta Doğudaki kurtuluş mücadelesi ergeç zaferle sonuçlanacak ve Amerikalı saldırganların ortakları Arap topraklarından kovulacaktır.

Kurtuluş Savaşımızda analarımız, bacılarımız böyle mermi doldurdular.

8. Fırka 5. Kolordudan Halil Çavuş Diyor ki:

"Harbetmek daha kolay"

Halil Çavuş, Milli Mücadelede süvari çavuşuydu. Fotoğrafta bir süvari kolu görülüyor.

«Kurşun giriyor, süngü giriyor, haberim olmuyor. Ama üçyüz lira maaş alacağız diye kapı kapı dolaşmak ağırıma gidiyor.»

Ankara Otobüs garajındayız. İşçi - Köylü Gazetesinin sekizinci sayısını çıkarmak için İstanbula gideceğiz. Onikide kalkacak otobüse daha bir saat var. Yanımıza göğsünde İstiklâl Madalyasıyla bir ihtiyar oturdu. Tanışıyoruz. **Kurtuluş Savaşı gazilerinden Halil Çavuş.**

— Çok çektim beyim, çok çektim kimsem yok diyor.

Konyada huzur evinde kalıyormuş. Gazi maaşını senelerdir uğraşmasına rağmen vermiyorlar Halil Çavuşun. **«Oraya varıyorum, oraya havale ediyorlar, havale ettikleri yere varıyorum, başka yere havale ediyorlar. Sefil, perişan dolaşıyoruz»** diye anlatıyor Halil Çavuş.

Konya'dan Ankaraya gene maaş işi için gelmiş. Gece yatacağı yer yok, cebinden parasını çıkarıyor Kurtuluş Savaşı gazisi, hepsi 145 kuruş.

(Devamı Sa. 4 Sü. 6 da)

Gazi Halil Çavuş

ERDEMİR'li işçiler kavgaya devam edecek!

Ereğli Demir - Çelik'in 4600 yiğit işçisi, altı aydan beri, AP iktidarına, işbirlikçi patrona ve alttan alta onlarla uyuşma halinde olan Türk - İş yöneticilerine karşı mücadele vermektedir. İşçiler, haklarını almak için üç defa greve gitmiş, grevlerinin üçü de AP iktidarı - işbirlikçi patron ve sarı sen

(Devamı Sa. 4. Sü. 1 de)

Erdemir işçileri. Müdürü fabrikaya sokmuyor

Siyasi Af Milli mücadelemize tuzaktır

Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri sahte seçimlerden sonra yeniden iktidara gelince eski demokratların affı meselesini gene ön plana çıkardılar. Senato eski demokratların affını kabul etti.

Hatırlanacağı gibi seçimlerden önce bu mesele ortaya atılmıştı. Fakat, Mustafa Kemal'in «Tam bağımsızlık» ilkesine sadık devrimci gençlerden ve Türk ordusundan tepkiler geldi. **Bunun üzerine kendinde yeterli gücü bulamıyan AP Senatoyu tatile sokarak affı** geriye bıraktı.

(Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'sini Amerikan karargâhı olmaktan kurtaracağız

İlim Çin'de olsa gidip bulunuz.
Hz. Muhammed

*

Millî Kurtuluş Ordumuzun Başkomutanı Mustafa Kemal kahraman Mehmetçikleri son taaruzdan önce teftiş ediyor.

*

Mustafa Kemal'in Bağımsız Türkiye'sinde Amerikan generalleri ordumuza emir veremezdi. Altta bir Amerikan generali

Mustafa Kemal, bütün milletle beraber emperyalist leri, İngiliz, Fransız, İtalyan, Yunan emperyalistlerini yurdumuzdan attı. Bu halk etiyle kemiğiyle koca bir millî kurtuluş savaşı verdi. Türkiye TAM BAĞIMSIZ bir ülke durumuna geldi. Mustafa Kemal düşmanla işbirliği yapan bir avuç satılmışı tepeledi. Saltanatı ve hilafeti kaldırarak Cumhuriyeti ilân etti. Artık Türkiye, bü-

> **Millî siyaset dediğim zaman kastettiğim mâna şudur:**
> **Millî sınırlar dahilinde her şeyden evvel kendi kuvvetimize dayanıp varlığımızı koruyarak, millet ve memleketin hakikî saadet ve refahına çalışmak...**
> **MUSTAFA KEMAL**

olmuştu. Mustafa Kemal ülkenin bağımsızlığının ancak yurtsever subaylar, aydınlar, memurlar, işçiler, köylüler tarafından korunacağına inanıyordu. Toprak reformu yapmak istiyor, bu yüzden toprak ağaları ile mücadele ediyordu. Mustafa Kemal toprak ağalarına ve vurguncu, cılız sermayedar sınıfına bu ülkenin bağımsızlığını hiç bir zaman emanet etmedi.

> **Hürriyetin de, eşitliğin de, adaletin de dayandığı nokta millî hâkimiyettir.**
> **MUSTAFA KEMAL**

Mustafa Kemal bir kaç kere çok partili sisteme geçmeyi denedi. Serbest Fırka Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası gibi partiler kuruldu. Bu partiler gerici toprak ağalarının ve sermayedarların kurduğu partilerdi. Mustafa Kemal, çok partili sistem denemelerinin, ülkenin, bağımsızlığını tehlikeye dü-

Çünkü toprak ağalarının ve sermayedarların partilerinin iktidara gelmesi demek bağımsızlığın ve ileri doğru yapılan atılımların tehlikeye düşmesi demekti.

Mustafa Kemal'in ölümüne kadar böyle bir mücadele sürdü gitti. Bir yanda ülkeyi her an emperyalistlere yeniden teslim edecek olan toprak ağaları ve vurguncu sermayedarlar, öte yanda henüz sınıf bilincine ulaşamamış olan işçiler, köylüler, yoksul tabakalar, ve o sırada gericiliğe karşı en bilinçli mücadeleyi veren aydın memur ve subaylar. Toprak ağaları ve sermayedarlar kendi partilerini kuramadıklarından yavaş yavaş Mustafa Kemal'in partisinin içine sızmaya ve iktidarı içinden etkilemeye başlamışlardı. Bu yüzden köklü bir toprak reformu yapılamadı.

Mustafa Kemal'in ölümünden sonra devrime karşı olan, bağımsızlığa karşı olan güçler iyice azıttılar. Her yana sızarak kendi borularını daha yüksek sesle öttürmeye başladılar. İşçi sınıfının ör-

estirdiler. İkinci dünya savaşı sırasında karaborsa yoluyla iyice palazlanan sermayedarlar, harp zenginleri ve toprak ağaları, kendi partileri olan Demokrat Partiyi kur

tefecilere ,patronlara verilmesini sağladı.

Amerikan emperyalistleri ülkemizi bir üs, bir karargâh gibi kullandılar. Ülkemizde Türklerin giremediği

Bağımsızlık Milletin Namusudur

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Milletin bağımsızlığı, senginliği için çalışıpta ölünce hayırla anılmayan kimse yoktur.

Söz gelişi Mustafa Kemal'i analım; devrim aşkı ile yanıp tutuşan bir insandır o. Bütün hayatı emperyalistlerle ve onların uşakları ile mücadele içnde geçmiştir. Ömrü boyunca emperyalizmin en büyük düşmanlarından biri olmuştur. N;çin? Çünkü Mustafa Kemal şunu anlamıştır ki; bir memleketin bir numaralı meselesi bağımsızlık ve hürriyettir.

Bir memleketin bağımsızlığı ya tamdır. Veya o memleket bağımsız değildir. Zira «İstiklâlî - tam» denilen tam bağımsızlığın içne, iktsadî, siyasî bağımsızlık girer. Bunlardan verilecek ufak tavizler bile, eninde sonunda bir milleti, bir devleti dışa bağımlı hale getirebilir.

Mustafa Kemal düşünün, elinden toplu, tüfeği alınmış, harpten yorgun düşmüş bir milletin önüne düşüyor ve «elimiz kolumuz bağlı oturamayız, bağımsızlık içn savaşacağız ya da öleceğiz.» diyor.

Fakat başkaları, onun fikrinde değildirler. Bir «Amerikan Mandası» tutturmuş giderler•

Şöyle derler:

«Aman Amerika'dan yardım isteyelim.»

«Amerikan yardımı olmazsa mahvoluruz.»

«Amerikan Mandası olmayalım da düşman biz silip süpürsün mü?» Tıpkı bu gün «Amerikayı bırakalım da Rusya'nın mı kucağına düşelim» diyen şaşkınlar gibi.

Bu geri kafalılar bilmezler ki, Amerika şöyle yüklüce bir çıkarı olmadıktan sonra şuradan şuraya adım atmaz. Bir yere adım atarsa çöreklenir orada yerleşir. Artık at atabilirsen.

Mustafa Kemal'in sözlerini işçiler, köylüler bütün millet unutmamalı:

«Yabancı bir devletin koruyuculuğunu istmek, insanlık niteliklerinden yoksunluğu, güçsüzlüğü ve beceriksizliği açığa vurmaktan başka bir şey değildir. Gerçekten bu aşağılık duruma düşmemiş olanların, isteyerek başlarına yabancı bir yönetici getirmeleri düşünülemez.»

«Oysa, Türkün onuru ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir ulus, esir yaşamaktansa yok olsun, daha iyidir... Öyleyse, ya bağımsızlık, ya ölüm.»

«Bence bir millette şerefin, haysiyetin, namusun ve insanlığın var olması ve yaşaması mutlaka o milletin hürriyet ve bağımsızlığa sahip olmasıyla kaimdir. Ben şahsen bu saydığım vasıflara çok önem veririm. Ben yaşayabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evlâdı kalmalıyım.»

Ey büyük Ata. Koca Mustafa Kemâl! Ne yazık ki senin önderliğinde milletçe kazandığımız bağımsızlık üç beş hainin Amerikan sömürücüleriyle anlaşmasıyla çamura düşürülmüştür.

İşçisiyle köylüsüyle bütün bir millet olarak sana söz veriyoruz: Bu defa vereceğimiz millî kurtuluş mücadelesinden sonra hiç bir kuvvet istiklâlimize göz dikemeyecektir.

Eğlence Köyü Topraksızları Ne Diyor?

Bol topraklar üstünde topraksızlık çekenlerin yığınla bulunduğu, devleti yönetenlere ve onların yönettiği kadastroya inancı kalmamış olan EĞLENCE köylüleri ile bir aradayız.

Orta yaşlı bir köylü: «Ben muhtarlık yaptım bu köyde, diyor, onun için bilirim. Olmaz böyle. Bak evlâdım! Bu köyde toprak çok, ama bizde yok.»

500 dekar toprak var. 400 dekarı işgalli. Kalır 100 dekar Onu dağıtabiliriz.»

«Yaz memur bey. dedim. burada en az 1000 dekar toprak var. 500 dekar olsa bile 400 dekarı kimin işgalinde? Bunda adalet var mı? İşgalliyenin zaten toprağa ihtiyacı yok. İşgali yapan ağa Aramides'ten toprak ağası olmuş ...

«Memur bey kızdı. biz böyle konuşunca. Sonra eliyle sus dedi. Eh, ben ne bilirim? Sustum. Sizin topraklarınız yarın verilecek, gelin, dedi. Biz de çıktık. Yahu, adama

Birden, hepsi birlikte işaretleşmiş gibi ayağa kalktılar.

«Yarın öğleden sonra bizi bul. Memura gidelim, gene konuşalım.», dediler.

Ertesi gün onları kem gözle bakılan, taşlanan TÖS binasında, öğretmen arkadaş-

ların yanında bekledik. İlerlemiş bir saatte geldiler. Mü-

Mehmet, Tanju Beyefendinin Fabrikasına işçi oluyor

İstanbul sokakları yaz sıcaklarında bomboş oluyor. Herkes mesire yerlerine, deniz kenarlarına akın etmiş. Zenginler Marmara sahillerindeki özel villâlarına yerleşmişler. Mehmet bu sıcak günlerde şehrin göbeğinde dolaşıp duruyor. İş yok, iki gündür ağzına doğru dürüst yemek girmemiş.

Böyle başı boş dolaşırken, günün birinde talih yüzüne güldü. Parkta oturuyordu. Birden parka esmer bir delikanlı girdi. Elinde gazeteler vardı. Gazeteyi sallayarak bağırıyordu:

— İŞÇİ - KÖYLÜ, İŞÇİ - KÖYLÜ, bütün emekçilerin, bütün işçilerin, köylülerin, yurtseverlerin gazetesi. İşsizliğe, pahalılığa son, Amerikan emperyalizmine hayır.

Mehmet elini cebine attı. Cebindeki son 25 kuruşu vererek gazeteden bir tane aldı. Yandaki kanapede oturan birisi daha aldı aynı gazeteden. Mehmet heceliyerek okumaya başladı gazeteyi. Okudukça hoşuna gidiyordu. Gazete hep işçilerin, köylülerin dertlerinden söz ediyor, Amerikan gâvuruna ateş püskürüyordu. O sırada yan taraftaki adam ona doğru seslendi:

— İşte bizim gazetemiz budur, delikanlı. İşçilerin, emekçilerin gazetesi.

Mehmet, adama doğru döndü:

— Öyle ya, dedi. Baksana hep yoksulun derdini dile getiriyor..

Adamla konuşmaya başladılar. Adam bir montaj fabrikasında işçiydi. Patronları Amerikalılarla iş çeviriyordu. Ve işçilerin emeklerini sömürüyordu. Mehmet de durumunu anlattı. İşsiz olduğunu, iş aradığını söyledi. Adamın ismi Enver'di. Fabrikada ona Enver Amca derlerdi. Çünkü fabrikada en yaşlı birkaç kişiden biriydi. Türlü hayat mücadeleleri içinde yüzü kırış kırış olmuştu. Enver Amca Mehmed'in işsiz olduğunu öğrenince.:

— Bizim fabrikaya gel. Ben seni aldırırım işe. Şu sıralarda yeni işçi alınacaktı, dedi.

Mehmet çok sevindi:

— Yaşa Enver Amca, dedi; sana rastlamasaydım halim haraptı.

— Ama, diye ekledi Enver Amca; patron müthiş namussuz bir adamdır. Bize etmediğini komaz. Ona göre ha!

Mehmet güldü.:

— Bilirim ben, bilirim; dedi. Bizim köydeki ağa gibi yani.

Mehmet, Enver Amcanın çabasıyla Tanju Beyin sahibi bulunduğu montaj fabrikasına işçi olarak girdi. Enver Amcanın dediği kadar vardı. Patron işçileri feci şekilde sömürüyordu. İşçiler haklarını koruyamıyorlardı. Kayıtlı oldukları sendika, patronun emrindeydi. Yani sarı sendika. İşçilerden biraz uyanık olanları hemen fabrikadan atılıyordu. Kime gidip de şikâyet edeceksin. Atılan atıldığı ile kalıyordu. Mehmet bunların hepsini gördü. Fabrikadaki bütün işçiler Mehmed'i kısa zamanda sevdiler. Mehmet bütün bu haksızlıkları görüp de susmadı. Çünkü bugün bir başka arkadaşına yapılan yarın kendisine de yapılabilirdi. Önce uzun çalışmalardan sonra bir kaç arkadaşı ile birlikte işçilerin gerçek sendikalarını kurdu. Bütün işçiler kütle halinde bu sendikaya geçtiler. Fabrikatör Tanju Bey, bu sendikayı kuranları işten atmak istediyse de işçilerin tepkisiyle karşılaştı. Fazla diretmedi. Bu sendikayı kuranları da nasıl olsa satın alırım diye düşündü.

Günün birinde Tanju Bey, işveren olarak işçilerin gerçek sendikası ile toplu sözleşme için aynı masaya oturmak zorunda kaldı. İşçiler ücretlerinin artmasını ve 10 saat olan çalışma saatinin 8 saatte inmesini istiyorlardı. Sendika Başkanı olarak işçi Hüseyin, işçi temsilcisi olarak da Mehmet, toplu sözleşme görüşmelerine gittiler. Tanju Bey işçilerin «grev» sözlerini bir blöf olarak değerlendirdi. Toplantıda biraz oturduktan sonra, Mehmed'e dönerek:

— Bu istediklerinizi vermem imkânsızdır. Düşünün taşının, siz kararınızı verin, dedi ve toplantıyı terketti.

Görüşmelere Fabrika Müdürü ile devam edildi ama hiç bir sonuç alınamadı.

seçimlerle Demokrat Parti iktidara geldi ve böylece işbirlikçi sermayedarların, toprak ağalarının iktidarı kurulmuş oldu. Artık Mustafa Kemal'n bağımsız Türkiyesinden adım adım gerilere gitme devri başlıyordu.

Işbirlikçiler iktidarının kurulmasıyla emperyalizm yurdumuza iyice yerleşti. Yurdumuza yardım maskesi ile girdiler. Böylece Emperyalizm, bizi kendine borçlu, yani bağımlı duruma getirdi. Verilen borçlar bir avuç zenginin cebine iniyor ve borçların faizi fakir halkın ödediği vergilerden çıkıyordu. İzbirlikçiler iktidarı, toprak ağaları ve para babaları Amerika'dan biraz daha para dilenebilmek için Kore'ye binlerce Türk askerini gönderdiler. Amerikan emperyalistlerine karşı kurtuluş savaşı veren yoksul Kore halkı ile fakir halkımızın evlâtları birbirlerine kırdırdılar. Binlerce Mehmetçik yaban ellerde ölüp gitti. İşbirlikçiler, bu ölülerin karşılığında biraz daha fazla para aldılar, Amerikalı efendilerden.

Emperyalizm sanayimizi baltalayarak ülkemizin geri bir tarım ülkesi olarak kalmasına sebep oldu. Böylece ülkemiz emperyalistlerin hammadde pazarı haline getirildi. Emperyalizmin güdümündeki yarı derebeylik düzeni köylüleri sefalet içinde tutmaya devam etti. Köylülerin bir kısmı yaşayabilmek için şehirlere göçtüler. Köyden göçenler şehirde gayet az bir ücretle çalışıyorlardı. Bu da işçi çalıştıran emperyalistlerin ve işbirlikçi sermayedarların işine geliyordu. Ülkemizde hammadde bol ve ucuz, işçi ücretleri düşük olunca kâr da daha fazla sağlanabiliyordu. Emperyalistler Türkiye'ye yaptıkları yatırımlarla büyük kârlar elde etmekteydiler.

Amerikan kumpanyaları, şirketleri, tabii kaynaklarımıza da el attılar, petrolümüzü madenlerimizi sömürdüler. İşbirlikçi iktidarlardan bol bol arama ruhsatları alarak petrol alanlarını kapattılar. Petrolü dışardan getirterek büyük kârlar elde ettiler.

Amerikan kampanları tüccarlarla elele vererek köylünün ürettiği ürünü ucuza kapattılar. Banka sermayesi yoluyla bankalara hakim olan emperyalizm, kredilerin işbrliği yaptığı tüccarlara,

girmememiz Amerika'nın keyfine bağlandı. Ülkemizde binlerce Amerikan askeri bulunmaktadır. Bütün devlet dairelerinde Amerikan casusları bulunmaktadır. Köylerimize kadar casuslar yollamaktadırlar. Ayrıca TUSLOG PX, AID, CIA gibi teşkilâtlar Amerika'nın Türkiye'deki kaçakçılık ve casusluk şebekeleridir.

Ameran emperyalizmi NATO denilen saldırıcı paktı yoluyla ordumuzu bağımlı duruma getirmiştir. Silâh sanayimizi baltalayarak elimizi kolumuzu bağlamıştır. Amerikan 6. Filosu Kıbrıs'taki Türklere yardıma giden gemilerimizin önüne çıkarak önlemiştir. İşbirlikçi ktidarlar halkımızdan habersiz, emperyalistlerle ikli anlaşmalar yapmışlardır. Bu anlaşmalar Amerika'ya, Türkiye'ye müdahale etme yetkisi vermektedir. Yine bu ikili anlaşmalara göre, Türk mahkemeleri Amerikalıları yargılayamamaktadır.

> **İki Mustafa Kemal vardır. Biri ben, fâni Mustafa Kemal. öteki milletin daima içinde yaşattığı Mustafa Kemaller idealidir. Ben onu temsil ediyorum.**

Emperyalizmin kültürü ülkemizi ahlâk yönünden de tam bir çöküşe götürmüştür. Her tarafı Amerikan müziği, Amerikan eşyaları kapladı. Kültürümüz Amerikan kültürü ile yozlaştırılmaya çalışıldı.

Pamuğumuz, tütünümüz, fındığımız, üzümümüz ucuza kapatılmaktadır.

Petrollerimiz madenlerimiz, bütün servetlerimz sömürülmektedir.

Köylüler, tefeciler ve toprak ağalarının zulmüne uğramaktadırlar.

Işçiler, Amerikan emperyalistlerinin ve işbrlikçi sermaye sahiplerinin sömürüsü ve zulmü altındadırlar.

Bütün millî sınıflar emperyalizme karşı gelmektedirler.

Yurtsever subaylarımız millî ordu istemektedirler.

Vatanını seven herkes, Mustafa Kemal'in başı dik, bağımsız Türkiye'sini özlüyor. Bütün bir millet II. Kurtuluş mücadelesinin bayrağı altında toplanıyor.

leri irileşiyor. Karşımda haksızlığa, adaletsizliğe karşı devleşen bir hiddetli büyük adam görüyorum.

«Şükür ki, ben aç değilim, diyor, az da olsa toprağım var. Ama ya topraksızlar? Ya şular? Bunlar tümden aç. perişan.»

Parmağıyla hükümet konağı önünde Atatürk büstüne bir umuda yaslanır gibi sırt vermiş olan topraksız köylüleri gösteriyor.

«Muhtarlığımdan biliyorum, diye ekliyor, 2490 sayılı kanunun 46 ncı maddesine göre hazine arazileri ihale usuliyle köylüye kiraya verilir. Bizde 30-40 topraksız hanesi, 4 büyük toprak sahibi hane var. Bunlar 1926 da dedelerinin işgal ettikleri hazine arazisinin üstüne oturmuş ensesi kalınlar. Zenginliklerinin kökü orada. 1926 da arayan soran yokken, köylü ezginken, hazine arazisine el koyanlardan olsak, şimdi biz de zengindik. Bunların dedeleri rum asıllı Aramides'in köyden kaçması üzerine boşalan hazina arazisinin üstüne oturdular. Şimdiki toprakları rum Aramides'ten kalma. Bunlar 1955'de köyden Ankara'ya göçtüler. Ya toprağı ortakçıya verirler, ya da bir gün sürme, bir gün ekme, bir güç biçmeye gelir, yüzbinleri vurup dönerler. İşin tuhafı bu durum kanuna aykırıdır.»

«Bak evlât! Biz köylüler hep birlikte hazineye müracaat ettik. Benim 70 dekar

toprağım var, ama yetmiyor. Toprak kiralıyacaktık. Mal müdürü bize ikişer dekar kiralayabileceğini bildirdi. Kardeşim memur bey, bize iki dekar yetmez. Ben muhtarlık yaptım, bilirim, biz ikişer dekar alsak, eder 60-80 dekar. Burada var 1000 dekar. Geriye kalan ne olacak, dedim. Sözüme karşı geldi. Bak, hazine krokisi elimizde. bak! Biz işgallemiyoruz ki, paramızla toprak kiralamak istiyoruz.»

Mümin emmi, eski muhtar, sustu ve baktı uzaklara Mal müdürü kim? Küçük bir memur. Zorlanmamışsa, üç beş kuruşla bağlanmamışsa, Mümin emmiye hak vermesi gerek. Ağanın rum Amarides'ten kalma hazine toprağını işgal etmesine ses çıkarmadığı halde, Mümin emmiyi ve diğer topraksız köylülere yaşayabilecekleri kadar toprağı çok gören düzenin ezdiği, hayat yıldan yıla pahalanırken maaşı değiş-

meyen mal müdürü ile Mümin emmi ve topraksız köylünün arasında zıtlık yok ki! Ama mal müdürünün elinden ne gelir? Yap derler, yapar o, Söz dinlemezse sürerler. Diklenir, köylüden yana, hazineden yana çıkarsa kötületirler. Emir kulu olmak zor. Hele haksızlığı kanun yapanlara kulluk edeceksen, daha zor. Göz göre göre halkı ezenlere kulluk en kötüsü. Bilmem, Bümin emmi böyle mi düşündü? Yoksa suçu mal müdürndemi buldu?

«Emmi, dedik, siz bu işin ucunu bırakmayın. ANAYASA'nın 37'inci maddesi size hak veriyor. Durumu toprak komisyonuna duyuralım. Belki sonuç alırız. Önümüzdeki açık yolları sonuna kadar zorlıyalım. Hakkımızdan eminiz, başımız dik, bize kim ne diyebilir? Toprak komisyonunda da sizler gibi ezilen küçük memurlar var.. Helâl süt emmişine, bu düzende şahsiyetini kaybetmemiş olanına çatarsak, sonuç alabiliriz. Tümünü kendilerine bağladıkları adamlardan seçmşlerse, komisyondan hayır çıkmazsa, o zaman halkımızın peşinde yürürken tutacağımız yolları biliyoruz. Kanuna göre hakkımızı vermezlerse, haksızlığa topluca karşı dururuz.»

Bir ihtiyar aldı sözü: **«bu gençler harpleri bilmez, ama ANAYASA'yı filân iyi bilirler. Ben de durumu başka yere bildireceğim...»**

min Yalgın aldı sözü.

«Bügün muhtarı da getirdik. Mal müdüründen toprağın hesabını soracaktık. Evet toprak 1000 dekar, ama 500 dekarı mera, 400 dekarı işgalli, dedi. Muhtar çıkınca, beyefendi, dedim. bu topraklar niye adaletsiz dağıtılıyor? biri var, 100 dönüm eker biçer, toprağa ihtiyacı yok, siz ona ayrıca üç, dört yüz dönüm verirsiniz. Neymiş, toprak senelerden beri işgallerindeymiş.

Şurada 100 dekar hazine arazisi var yazımızda diyoruz. Muhtar da tastikliyor.. Mutar gibi, siz de oranın yarısı işgalli diyorsunuz. Ben sizi ANAYASA'ya şikayet edeceğim. Şikayet edebileceğim her yere şikayet edeceğim. Ona bunları söyledim Ama mera denilen yeri muhtarın ekip biçtiğini söylemedim. Bunun üzerine bana ne dese beğenirsiniz? Git, kime şikayet edersen et! Size ikişer dönüm verebilirim. sonra kendimizi kapının önünde bulduk.»

Düşündük ne, yapılabilir? Nereye gitsen, hangi köyde hangi kapıyı çalsan, durum aynı. O sırada Mümin emmi düğümü çözdü.

«Yaz bunu kardeşim dedi, yaz, nereye yazacaksan, ANAYASA'ya yazacaksın, gazeteye mi? Hele bir şikayetimiz duyulsun. Şikayetler çoğalsın. Elbet, bizim haklı isteklerimizin, şikayetlerimizin bir sahibi çıkar. Bir yol gösteren, bizleri toparlayıp, kuvvetlendiren çıkar.»

«Bunları hehepimizin gazetesine, işçinin, köylünün ve mal müdüründe şahsiyet bırakmayıp kendine maşa yapan bu düzenden şikayeti olan herkesin gazetesi olan İŞÇİ - KÖYLÜ'ye yazacağım,» dedi.

Ayağa kalmıştık ki, Mümın emmi: **«Biz, dedi 30-40 hane birliğiz, sizlerle beraberiz.»** Söz söylememe fırsat bırakmadan çıkıp gittiler. Kulağımda Mümin emminın şu sözleri çınlıyordu.: « BİZ BU YELİ BÖYLE ESTİREN DÜZENİ BİR İYİ TANIRSAK DOSTUMUZU DÜŞMANIMIZI BİLİRSEK, DOSTLARIMIZLA BIRLİK OLUP DÜŞMANIMIZA KARŞI OMUZ OMUZA MÜCADELEYE GİRERSEK, BU YEL BÖYLE ESEMEZ, TIRPAN BİLEK KESEMEZ.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Şehit Arkadaşımız Taylan Özgür'ün Babasından mektup

Cumhuriyet ve Millet tehlikededir

Bizi sömüre sömüre iliğimizi kurutan yabancı sermaye ve işbirlikçileri Cumhuriyet polisinin millet gözünden düşmesine sebep olmuştur. Polisin bugün kimi öldüreceği veya kimden rüşvet alacağı belli değil, polis Taylan'ı öldürür, devletin Valisi de polis vazifesini yaptı derse, millet tehlikededir. Devletin Başbakanı «Polis her yere girer, icabında çeker vurur» derse ve polis de bir Alman turistini çeker vurursa o zaman Cumhuriyet ve millet tehlikededir. Polisin rüşvet aldığını her gün gazetelerde okursak Cumhuriyet ve millet çok tehlikede demektir.

Türkiye'nin adliye tarihinde en çok görgü şahidi olan bir cinayetin faili bulunmazsa, hattâ polis tarafından kırk günden beri saklanırsa, hele hele adlî makamlar bir şey yapamaz durumda olurlarsa, Cumhuriyet ve millet çok, pek çok tehlikededir.

Seçim sonunda sandıktan çıkan milletvekilleri Meclis ve Senato kürsülerinde açık açık Atatürk'e, 27 Mayıs'a saldırıyorlarsa Cumhuriyet ve millet tehlikededir. Oy almak için siyaseti kendilerine meslek yapanlar milleti aldatmak için din devletini kuracaklarını söylerse, gençliğe zibidi, Moskof piçi derse ve orduyu memleket meselelerinde söz sahibi saymazsa, Cumhuriyet ve millet tehlikede demektir. 3 Eylül 1969 günkü (Bugün) gazetesindeki başyazıdan ötürü bir koğuşturma yapılmazsa Cumhuriyet ve millet tehlikededir.

Bir memlekette köylü domatesini on kuruşa, soğanını kırk kuruşa satar da, tüketici vatandaşlar domatesi yüzelliye, soğanı dörtyüze alırlarsa ve bu işe, sandıktan çıkan, kendilerini herkesten çok vatanperver gösteren politikacılar bir çare bulamazsa millet çoğ çok; hem de pek çok tehlikededir.

Polis, jandarma ve kötü idare yüzünden yurttaş silâha sarılıp, dağa çıkmak zorunda bırakılıyorsa, millet tehlikededir.

İşte o zaman Atatürk'ün Türk gençliğine hitabesinin ışığı altında, gene Atatürk'ün Orduya hitabesinin ışığı altında ve Atatürk'ün Bursa nutkunun ışığı altında bütün Kemalist devrimcilerin düşünmesi lâzım, Cumhuriyet ve millet tehlikede.

28/Ekim/1969

HASAN ÖZGÜR

Seçim ve Elbistan köylüleri

Elbistan köylülerinin çoğunluğu sandık başına gelmek istemiyordu. Sandık başına gelen seçmenler istemiye istemiye kolundan sürüklenerek getirildi. Silâh tehdidi altında ağaya oy vereceksin, diye getirildi.

Elbistan'da şimşekleri üzerine, bağımsız milletvekili adayı aşiret reisi Dinçer Söğütlü ile dört sene AP de mebusluk etmiş bağımsız milletvekili adayı şeyh oğlu Ahmet Özsoy çekiyordu. İkisi de seçim öncesi köyleri dolaşmışlar ve köylerinden deliksiz oy istemişlerdir. Seçim günü köylüler sandık başında, görevlilerden başka ağayı ve adamlarını da görmüşlerdir. İşçilerin köylülerin gerçek önderleri ağanın açıktan açığa baskısı karşısında bu sandıktan nasıl çıkacakcaktı? Ağaların baskılarına karşı çıkan köyler de olmuştur. Millî Demokratik Devrim saflarında birleşen Sevdilli köylülerinin TİP'e oy vereceklerini bilen ağalar ,bu köye yakın adamlarını vazifelendirmişler. Oyunu kullanan seçmenlerin bağımsız oy pusulası yerine birleşik oy pusulasını zarfa koyduğunu, zarfın kabalığından anlayan ağanın vazifeli adamlarından Mehmet Atlı Yapıcı, silâhını çekerek «herkes oyunu açık kullanacaktır. TIP'e oy verenlerin avradını...» diye havaya ateş etmiştir. Devrimci köylüler derhal müdahale ederek ağanın adamlarını pasif duruma getirmişler ve mücadelelerinde kararlı olduklarına and içmişlerdir. Seçim öncesi kendi köylülerine bir konuşma yapan Hurman Tepebaşı köyünden Veli Gınık da: «Arkadaşlar, ağalar bizi Amerikaya satmıştır babalarımızın bağımsızlığı için kanlarını döktüğü Türkiye'de Amerikalıların ne işi var?» diyerek Maraş Kurtuluş kahramanlarının : **«Kalede Fransız bayrağı dalgalanırken bize cuma namazı düşmez»** diyerek kaleye yürüdüklerini misal göstermiş; Amerikan bayrakları Türkiye'de dalgalandığı müddetçe ve ağaların bunlarla işbirliği yapmalarına müsaade ettiğimiz müddetçe biz sömürülürüz, biz horlanırız, biz sandık başına ağaya oy vermek için sürüklenerek zorla getiriliriz. Biz Amerika ve onunla işbirliği yapar ağalara karşı mücadele vermeye mecburuz» dedi

Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye!

Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye diye haykıranlar!

Kahrolsun Emperyalizm ve ona hizmet eden alçaklar!

FEVZİ KIRAL
Elbistan/MARAŞ

Liseliden mektup

Sayın ilgili **arkadaş**,

Ben gazetemizi okuma ve abone olma mutluluğuna erişmiş binlerce köylü ve işçi ailesinden bir ferdim. Mutluyum, çünkü şimdiye kadar bizleri anlayan ve derdimizi anlatabilen bir gazeteye abone oldum. Ama bizleri şimdiye kadar oyalıyan ve uyutan eller, yine bizleri kör ve sağır bırakmak için adresime gönderdiğiniz gazetem elime geçmiyor. Bunu bilenlerden sordum ve bu işin postahanede yapıldığını ve gazetemin Burdur Postahanesinde imha edildiğini anladım.

Sayın postahane personeli İŞÇİ KÖYLÜ gazetesini okumak istiyorsan onu aç ve oku ama geriye ver. Çünkü onu ben ve benim gibi bir çok arkadaşım o gazeteden faydalanıyoruz. Olsun. Bir kaç gün sonra elimize geçsin. Ama mutlaka ulaşsın. Gazeteyi sizlere ve sizin gibi binlerce insana tavsiye ederim. Çünkü gazetemizin bir sayısını okuyan kimse Türk milletinin nasıl sömürüldüğünü, maden ve petrollerimizin kimin için çıkarıldığını, çıkaranların çilesini ve perde arkasında gizlenen Amerikan emperyalizmini de görebilirler.

Arkadaş, kendi kanını emenleri tanımak istiyorsan gazetemiz olan İŞÇİ - KOYLÜ'yü oku.

Ben bu gazeteyi okuyan binlerce öğrenci, köylü ve işçiden olan bir lise talebesiyim. Burdur Lisesi öğrencisi...

Bu memlekette arkamda bir dayım (torpilim) olmadığı için adımı yazamıyorum.

Lise Öğrencilerinden
BURDUR

Hapisteki devrimci

Devrimci Kardeşlerim,

Emekçi omuzdaşlarımız için, bağımsızlık savaşı veren devrimci kardeşlerimiz, yurtlarında basıp öldüren, arkadan kurşunlayıp kahpece vuran. Emferyalizmin ahtapot kolları, bir gece yarısı İstanbul'da benim de yakama yapıştı boğmak için.

İşbirlikçilerin, beni susturmak için hakkımda tertipledikleri bir olay için, kollarıma kelepçe takılıp Ulus'a getirildim. Ulus Ceza evindeyim şimdi.

Kardeşlerim, emperyalizm ve işbirlikçileri, döktükleri devrimcilerin kanında boğulacaktır bir gün. Tam bağımsız Türkiye için, bağımsızlık savaşı veren güçleri kahpece vursalar da, kollarına kelepçe takıp zindanlara atsalar da, bu savaş sürecektir sonuna dek.

Türkiyede ilk defa orman sömürüsüne karşı baş kaldıran, Ulus köylülerine gönderdiğimiz İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin, bütün köylüler tarafından okunduğunu, cezaevine gelen köylü arkadaşlardan öğrendim.

Birçok köye politikacıları sokmayan köylüler, baharda yine davet edeceklermiş sizi köylerine. «GENÇLER, politikacılar gibi yalancı değil. Geldiler bize çok şey öğrettiler ve hem de gazete gönderiyorlar. Bizim gazetemizi» diyorlar.

Selâm size tam bağımsız Türkiye için savaşan kardeşlerim. Selâm...

Yaşasın tam bağımsız Türkiye için savaşanlar!

Kahrolsun emperyalizm ve uşakları!

GALİP ARSLAN
Ulus/ZONGULDAK

Aşıklara çağrı var

19 Kasım Cuma saat 21 de Yeni Tepebaşı Gazinosunda Türkiye - İş Sendikası İstanbul âşıklar yarışması tertipliyor.

Bağ kurmak için adres:

1) Divanyolu cad. 93/3 — Sultanahmet
2) Aksaray Migros yanı, Teceddüt sok. No. 34/3

Telf : 23 52 80

Not: Bütün toplumcu âşıklar dâvetlidir.

Mustafa Kemal Atatürk

Dağlarda tek
tek
ateşler yanıyordu.
Ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahtılar ki
Şayak kalpaklı adam
nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden
güzel, rahat günlere inanıyordu
ve gülen bıyıklarıyla duruyordu ki
mavzerinin yanında,
birdenbire beş adım sağında O'nu gördü
Paşalar O'nun arkasındaydılar,
O, saati sordu.
Paşalar üç dediler
Sarışın bir kurda benziyordu
Ve mavi gözleri çakmak çakmaktı
Yürüdü uçurumun başına kadar
eğildi, durdu
Bıraksalar
İnce uzun bacakları üstünde yaylanarak
ve karanlıktan akan bir yıldız gibi kayarak
Kocatepe'den Afyon ovasına atlıyacaktı.

Böye anlatıyor ozan Mustafa Kemal'i. Gözleri çakmak, çakmak ve sarışın bir kurda benzeyen bu adam, ülkemizi dört bir yandan kuşatan emperyalist gavurlara, karşı, köle olmamak için ayaklanan halkımızın başında, yeryüzünün ilk millî kurtuluş savaşını vermiştir.

Mustafa Kemal şimdi aramızda değil artık. Belki de istiklâl savaşına katılmış dedelerimiz, babalarımız da aramızda değiller. Ölenler dövüşerek oldüler, biz onların kutsal emanetleri korumak zorundayız. Eğer vatanımızın kutsal bağımsızlık bayrağı Amerikalılar tarafından yakılıyorsa, biz atalarımızın emanetine sadık değiliz demektir. Atalarını, Mustafa Kemal'i sevmek demek, onların en temel ilkesi bağımsızlığımıza sahip çıkmak, onun tekrar kazanılması için mücadele etmek demektir.

Düşman topu ile kılıcı ile girmişti yurdun her yerine. Erkeklerimizin başı eğik, kadınlarımızın yüreği kan sızar idi. Taş taş üstünde, yer yerinde değil idi. Yeni doğan bebelerin yumuşacık ve taze vücutlarında bileniyordu emperyalistlerin süngüsü. Baştaki padişah Vahdettin bütün milleti satmıştı emperyalistlere. O, yalnız koltuğunda otursun istiyordu. Bazıları da kurtuluş imkânsızdır, Amerikan hakimiyetini kabul edelim diyerek emperyalistlerin ekmeğine yağ sürüyorlardı.

Fakat, ansızın, gözleri çakmak çakmak, sarışın bir kurda benzeyen bir adam, kalın ve gür bir sesle haykırdı, Anadolunun ortasında; YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM. Dalga dalga büyüdü bu ses. Anadolunun bütün işçileri, köylüleri, bütün yurtseverleri bu parolanın etrafında kümelendiler. Bir iken on, on iken bin oldular, onbin, yüzbin demiri parmaklarıyla ezip si-

Bartın'lı öğretmenden bir Hikâye

Yurttaş! Bu gazozları içme!

SAYIDO

ALİ ERALP

Bir toprak ki üzerinde ocak tütmez, ot bitmez; atının, itinin, insanın ayak bastığı yerden dert biter, duman duman çile tüterdi dört bir yana. Bir toprak ki çatır çatır çatlamış. Su yok, sulak yok, otlak yok. Bir dere var amma o da ağanın topraklarına akar nazlı nazlı. Ağanın topraklarında başlar, topraklarından geçerdi ıssız dağların ötesine. Gün ışığında ayrı, ay ışığında ayrı, kara gecede bir başka renk olurdu. Cana can katıp, bereket sarardı her iki yana.

Bu dereye o yerdeki insanlar uzaktan bakar bakar da iç çeker, tarlalarında rahmet bekleyen; cılız, ölgün, ak ekinleri, evlerde «ekmek ekmek» diye sızlanan bebeleri hatırlar da ağlamaklı olurlardı. Ve de ışıltılı derenin yanına bile yaklaşamazlardı. Yaklaşamazlardı çünki; ağa bir duysa, «alttan alta bir şeyler çeviriyorlar» diye topunu değnekten geçirirdi. Korku dağları bekliyordu.

Böylece günler haftalara, haftalar aylara, aylar yıllara uzandı. Ömürler bitti, dertler bitmedi. İnsanlar çoğaldıkça topraklar azaldı. Açlık, yoksulluk canlarına tak etti sonunda. Dayanamadılar. Düşündüklerini gizleyemediler artık. Bir araya gelip «ulu dereden» söz ettiler. Çömeldiler kuru topraklar üzerine. Bazıları bağdaş kurdu. Çileler deryasına önce bir yaşlı girdi usuldan:

«Tarlalarımız ölümcülleşti. Boz ekinlerimiz boyunlarını büktü. Bir damla rahmet düşmez oldu yüce gökten. Yüzümüz gülmez, karnımız doymaz, çoluk çocuk evde perişan oldu. Bir rezillik ki, diz boyu. Ne yapmalı?»

Bir başkası aldı:

«Ulu dereden kana kana su içmeyince canlanmaz bu topraklar. Dirilmez. Tek çıkar yol topraklarımızı ağanın topraklarına katmaktır. Hiç olmazsa çocuklarımızı kurtarmış oluruz. Nasılsa bir kez kara yazılmış bizim yazgımız» dedi.

Bunun üzerine biri:

«Toprağımız az da olsa, susuzluktan çatır çatır çatlasa da gene bizim malımızdır. Ben toprağımı ağaya verip, kapısında köpekler gibi kemik bekleyemem.» dedi. Sesi öfkeliydi. Kurşun gibiydi.

Bundan sonra daha bir çok konuşmalar oldu. Geçit vermez dağlardan söz edildi. Bazıları ellerindeki çöplerle toprağı karıştırıyordu. Düşünceliydiler. Başları önlerine düşmüştü.

Sessizliği bir genç bozdu. Tüm konuşanları can kulağı ile dinlemişti bir köşede. Gözleri zeytin taneleri gibi kapkaraydı. Duruşu heybetliydi. Sesi gür ve canlıydı. Bu delikanlının adı Seyido'ydu. Önce ağır ağır başladı konuşmaya. Kendine güveni büyüktü. Durgundu. Konuştukça coşuyordu amma. Çatık kaşları daha bir çatılıyor, zeytin tanesi gözleri daha bir irileşiyordu. Sözlerini şöyle bitirdi:

«Aç kalalım, açık kalalım, ağaya kul olmayalım. Kula kul olmaktan ölmek daha yeğdir. Hem neden ulu dereden bizler de yararlanmıyoruz, neden ekinlerimiz, bebelerimiz, mallarımız boşu boşuna kırılıyor, neden sefil oluyoruz? Varalım soralım ağaya, konuşalım» dedi ve sustu. Onunla birlikte gökler de sustu, yerler de. Ağlayan çocuklar bile sustu. Vızıldayan sinekler vardı yalnız. Ne bir ses ne bir nefes. Yıllardan beri böyle bir konuşmayı o yerlerde kimse yapmamıştı daha. Ne Sayido'nun babası, ne de atası. Kimse «ulu dereden yararlanalım» dememişti. Diyememişti. Anlaşılan Sayido canına susamıştı. Ağa bir duysa parçasını bırakmazdı şu kötü dünyada. Yazık olacaktı, yazık olacaktı ki bu acıya dağlar taşlar dayanamıyacaktı. Bir de oğlu vardı altı yaşında.

Beri yanda ağanın adamları durur mu hiç, haberi ulaştırmışlardı bile. Hem de pireyi deve yaparak. «Başlarında Sayido var» demişlerdi. Bu alçaklar, bu namussuzlar, bu aşşağılık yaratıklar yüzünden az mı sürülen olmuştu o yerlerden. Üstelik kovulanların toprakları da ağanın topraklarına katılmıştı sıcağı sıcağına. Kimse de gık diyememişti. Ağa bu, denir miydi hiç!..

Ağa söylenenleri dinledikçe renkten renge, şekilden şekile girip, sövüp saymıştı. Nasıl sövüp saymasın, gözleri açılıyordu herkesin. Yerinde duramıyordu bu yüzden. Bir ayı gibi homurdanıyordu. Sonunda, üç karısından olma oniki oğlunun altısını sağına, altısını soluna; yardakçılarını da arkasına alarak azgın bir boğa gibi çıktı evden.

Saatının altın zincirleri güneşte bir yanıp bir sönüyordu. Çizmeleri de karaydı. Kapkaraydı. Gıcır gıcırdı. Yürüdkçe ayaklarının altında çatlak topraklar, cılız ekinler çıtır çıtır eziliyordu. Birden durdu. Oniki oğlu ve adamları da durdu. Uzun uzun yöresine bakındı. Gözlerinde yabanıl, tutkulu, bir tuhaf parıltılar vardı. «Tam sırası» dedi içinden «tam sırası, bu toprakları almanın tam sırası.» Kurnazca sırıttı. Oniki oğlu ve itleri de sırıttı. Yürekleri çamur gibiydi. Kötü bataklık gibiydi...

Çocuklar ağanın geldiğini yetiştirdiler hemen. Herkesin yüzü korkudan kireç oldu, taş kesildi. Ağızlar kurudu, kırış kırış alınlar daha bir kırıştı. Ağa oniki oğlu ve casusları ile geliyordu. Bunu yaşlılar gördü. Damlardaki kadınlar, çocuklar gördü. Çömelenler, bağdaş kurup oturanlar ayağa kalktı. Kertenkeleler, sıçanlar deliklerine kaçtı. Yel esmez oldu.

Ağa bir azrail gibi hışımla dikildi Sayido'nun önüne. Tepeden tırnağa süzdü. Sayido'nun duruşu gene de heybetliydi amma. Cesurdu. İnce bir gülümseme gelip oturmuştu ağzının kenarına.

«İzin ver ağa, anlatayım» dedi. «Bizim derdimiz çok, çilemiz kocaman. Aha şu geçit vermez dağlar kadar...» Sayido sözünü bitirmemişti ki daha, birden ağanın elinde ışıltılı bir tabanca parladı. Sayido'nun aç karnına beş kurşun doldu arka arkaya. Sayido'nun dertleri yüreğinde, elleri karnında kaldı. Yıkılmamıştı daha. Dimdikti. Geriye döndü. Puslu gözlerle baktı tüm dostlarına. Elleri kan-revan. Tek tek baktı. Altı yaşındaki oğlu ağlamıyordu. Dal gibi kadını ağlamıyordu. Hiç kimse ağlamıyordu. Herkes, her şey donmuştu. Yalnız bir şey vardı donmayan: Gözler. Gözlerde beliren o korkunç ışıklar. Kin, nefret, öç ışıkları. Sayido, aradığını bulmuşçasına gülümsedi. «Ağa gücünü yitiriyordu artık. İnsanlar uyanıyordu.» Bunu gördü Sayido. Sonra çatlak topraklara kapandı birden.

Çatlak topraklar su yerine kana kana kan içti...

Yabancı markalı gazozlar kanser yapıyor

Son yıllarda yurdumuza geniş çapta sokulan, yabancı gazozların zararlı olduklarını biliyorduk. Amerika Birleşik Devletlerinde yapılan bir takım araştırmalardan sonra «Kanser Yapıcı» olduklarının anlaşılması üzerine hocamız Doç. Dr. Osman Nuri Koçtürk'e baş vurarak bu konuda ne düşündüğünü ve halkımızı bu belâdan kurtarmak için neler yapabileceğimizi sorduk. İşte ona sorduğumuz sorular ve aldığımız cevaplar:

Soru — Son yıllarda yurdumuzda geniş çapta kullanılmaya başlanılan yabancı gazozlarda kanser yapıcı maddelerin olduğu söyleniyor. Bu gazozların tatlandırılmasında kullanılan c y c l o m a t e maddesinin zararlı ve kanser yapıcı olduğunu Amerikalılar açıklamışlar. Bunun üzerine Amerika ve diğer ülkelerde geniş tedbirler alınmış doğru mu?

Cevap — **C y c l a m a t e** şeker tadı verdiği halde, şekerden ucuz ve bazı Amerikan ilâç firmalarının yapıp sattığı bir maddedir.

Şekerden daha ucuz olduğu için meteliği hesaplayan Amerikalılar bu maddeyi gazozların tatlandırılmasında ve şeker yemesi uygun olmayan şeker hastalarının ilâçlarında kullanıyorlardı. Sonra bunu araştırma konusu yaptılar. Deneme hayvanlarında kanser yaptığını görünce yasakladılar.

Soru — Bu gazozlarla bu ilâçlar bizde de satılıyor mu?

Cevap — Sağlık Bakanı gazozların patentlerine bakmış, patentlerde yazılı olmadığı içn yok diyor.

Soru — Peki dilekçedeki açıklama ile gazozların terkibi birbirini tutuyor mu?

Cevap — Orasını Allah bilr. Bizim yetkililerimiz orasını pek araştırmak isteseler de imkânları yok. İlâç rezaleti ortada duruyor. İlâçlar böyle olunca gazozlara neler olmaz...

Soru — Anayasa'nın 52. maddesi, halkın gereği gibi beslenmesi ve bu çeşit belalardan korunması için devlete gerekli tedbirleri almasını emretmez mi?

Cecap — Anayasa öyle der amma, Sağlık Bakanlığı yetkilleri şimdilik besin kontrolu yerine Doğum Kontrolu ile ilgilenmeyi yeğ görüyorlar. Çünki Doğum Kontrolu içn Amerikan Yardım Kuruluşu (AID), Ford Vakfı Rookefeller Vakfı bol bol dolar veriyor. Bu dolarları Hacettepe Üniversitesi le Sağlık Bakanlığı hem harcıyor, hem de analarımızı bacılarımızı kısırlaştırıp memurlarına yüksek ücret veriyorlar. Besin kontrolunun gereğince yapılması ile çoğunun canına ot tıkar.

Bakan zeytinyağlarına makine yağı karıştırıldığında kendisini iyice sıkıştırdığımız için bize 67 ilde 67 besin kontrol laboratuvarı kurmayı vadetmişti amma kurmadı. Milleti aldattı. Kuracağını da ummuyoruz. Kurmaya kalksa uzmanı yok...

Soru — Peki bu gazozları Amerikalı, Yugoslavyalı içmezken biz içecek miyiz?

Cevap — Aklı olan içmez. Ve içilmemesi için yurttaşlarımızı uyarmalıyız.

Soru — Bakanlığı bırakalım bir tarafa o halde bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

Cevap — Bana kalırsa bu gazozlar sağlık bakımından sakıncalı içeçekler haline geldi. Öncelikle içinde ne olduğunu bilmiyoruz. Kimse yoğurdum kara demez.

Amerikalının canı gibi bizimki de can ve onunki kadar değerli olduğuna göre mademki hükümet almıyor bu tedbirleri, bizzat kendimiz almalıyız. Yabancı gazozları içmemeliyiz.

Soru — Radyo reklâmlarına ne deyelim. Kafamız şişiyor bu gazoz reklâmlarından?

Cevap — Radyo söylenenlerin gerçek olup olmadığını araştırmıyor. Hatta gerçekleri yayınlamıyor. Bu reklâmları parayla yayınlıyor.

Soru — C y c l a m a t e adı verilen bu zararlı madde ülkemize giryor mu?

Cevap — Türkiye'ye yılda 45 ton **C y c l a m a t e** giriyormuş bunun 5 ton kadarını ilâç endüstrisinde kullanıldığını biliyoruz. Geri kalanı şeker yerine kullanılıyor herhalde, tatlı bütün yiyecek ve içeceklerden şüphelenmek lâzım. Benim kanıma göre Türk toplumu bu 40 tonu yedi bile... Biz daha neler yemedik zeytinyağımıza makine yağı karıştırdılar da ne oldu onu da yedik. Bütün millet ülser oldu. Mideleri, içorganları hastalandı.

Soru — Bu madde kanser yapar mı dersiniz?

Cevap — Bundan eminim. Tabiat'da bulunmayan her çeşit madde kanser yapabilr. Amerika ve Avrupa ilâç endüstrisi bunları önce geri ülkelerde deniyor ve sonra kendi halkına yediriyor. Işınlandırılmış buğdayı da önce bize yedireceklerdi. Engel olduk. Şimdi bu belâ var başımızda. Benim asıl korktuğum şudur. Cyclamate şimdi Amerika'da yasaklandı. Bağımsız ülkeler bundan sonra Cyclamate'li gazozları ülkelerine sokmazlar. Yabancılar elde birikmiş olan stokları elbette sokağa atmayacaklar. Bunların Türkiye, Hindistan, Pakistan gib ülkelere satılmasından korkuyorum.

Çocuklarımız içtiği süttozu, ithal ettiğimiz buğday ve yağ gibi maddeler ülkeye kontrol edilmeden giriyor. Bunlara karşı yurttaşın sağlığı için mücadele ettiniz mi sizi lekeliyorlar.

Karşı tarafa yardakçılık eden satılmış ve şartlanmış bilim adamları da var... Halka gerçeği anlatmak çok zor. Kanser yapıcı madde yalnız **C y c l a m a t e** değildir. Renk, koku ve lezzet için kullanılan birçok madde var. Fakat kontrol yok. Kanser vakaları ile kalp ve sindirim sistemi hastalıkları mütemadiyen artıyor daha da artacaktır. Yabancı gazozlar köylere kadar girdi. Bunu içtikten başka güneşte yanarken vücuduna süren sapıklar da var. Bu gazozları yapan şirketler getirdiklerinden daha çoğunu kâr olarak ülkelerine aktardılar bile. Bize büyük zararlar veriyorlar. Biz büyük büyük lâflar ederken, adamlar bizi gazozla, yağla, buğdayla hem sömürüyor hem de öldürüyorlar. Yaşayanlar margarinlerle, gazozlarla, bozuk ilâçlar, bozuk konserveler ve süre aşımına uğramış üretim artığı yavan süttozu ile hasta edilerek öldürülürken, doğacak olanlar ana rahmine düşmeden gebeliği önleyici haplar ve helezonlarla yok ediliyorlar.

Türkiye emperya'izmin sömürgesi olarak kaldıkça ne halkın sağlığı düzelir ne de gıdalarımız. Ancak, işçiler, köylüler ve bütün yurtseverlerin mücadelesi sonucunda kazanılacak zafer bu işi sağlar.

Benim kişisel kanıma göre gazozun ve Doğum Kontrol haplarının girdiği ülkelerde Vietnam'dan daha çok adam öldürülüyor. Fakat bu insanlar neden ve kim tarafından öldürüldüklerini hiç bir zaman bilemiyor. Birini veya birşeyi suçlamak istedikleri zaman kaderi suçluyorlar. Fakat milyonlarca insanı öldüren gerçek kaatil zamanı gelince anlaşılacaktır.

Bu katil bütün dünya halklarının baş düşmanı Amerikan emperyalizmidir. Ergeç halkımız emperyalizmin sömürüsüne ve hakimiyetine son verecektir.

Bağımsız bir ülke durumuna geldiğimizde; zararlı maddelerle halkımızın zehirlenmesine ve yabancı sermayenin halkımızın sağlığını bozarak milyonca lira kaznmasına imkân verilmeyecektir.

---

mana. Her zaman böyledir bu. Bakarsın düşman gelir vatanın her köşesine. Bir kısım insanlar seslerini çıkarmazlar, susarlar. Kapılarını kapatırlar. Başı dik, alnı açık yaşamaktansa, köle olarak yaşamayı tercih ederler. İşte Sultan Vahdettin ve Damat Ferit gibi vatanı satarlar üç kuruşa.

Fakat bunu kabul eder mi Türkiye'nin işçileri, yurtseverleri? Haykırırlar hep birlikte: YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM!

Gün olur, ak koyun kara koyun belli olur. Gün olur, vatanını seven vatanını sevmeyen belli olur. Bu topraklar, üzerinde döğüşenlerin, üzerinde çalışanlarındır. Bakalım ne diyor şair:

Ateşi ve ihaneti gördük
Ve kanlı bankerler pazarında
Memleketi Alamana satanlar
Yan gelip ölülerin üzerinde yatanlar
düştüler can kaygusuna
ve kurtarmak için başlarını halkın gazabından
Karanlığa karışarak basıp gittiler
Yaralıydı, yorgundu, fakirdi millet
en azılı düvellerle dövüşüyordu fakat,
dövüşüyordu, köle olmamak için, iki kat
iki kat soyulmamak için

Böylece dövüştü halk. Yedi düveli yendi. Binlerce can verdi, emperyalizmi yenmek için. Bir gelin gibi mahzun uzanan toprak dirildi. Ağaçlar canlandı. Özgürlük ve bağımsızlık kanla yazıldı toprağa.

İŞÇİ-KÖYLÜ
GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ömer Ozerturgut * Teknik Yönetim: Esel İnanç * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. 83/3 Sultanahmet - İSTANBUL. Telefon: 27 39 61 * Ankara Bürosu: Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Ankara Telefon: 12 74 17 * Dizgi - Tertip: Yüksel Matbaası * Baskı: Vatan Matbaası * Yıllık Abonesi: Yurt içi 6 lira, Avrupa uçak posta 30 lira. İlân: Santimi 20 lira * Yayın ilânları % 50 indirimlidir.

Erdemirli işçiler

(Baştarafı 1. sayfada)
dikacılar tarafından kırılmıştır. İşçiler ve işçiden yana namuslu mahallî sendikacılar direndikçe, işbirlikçiler tarafından yeni yeni oyunlar tezgâhlanmış; işçiye baskı yapılmış, olmayınca aldatma yoluna gidilmiş, bitip tükenmek bilmeyen «uyuşma toplantıları» düzenlenmiş, «Bugün oluyor — yarın olacak» tekerlemeleri ile işçinin mücadele heyecanı söndürülmek istenmiştir.

Işçilerin son grevlerinin işbirlikçiler tarafından kırılmasından sonra, mahallî sendikacılar, Türk - Iş yöneticileri tarafından «acele» Ankara'ya çağrılmışlardır. Mahallî sendikacılar, Ankara'da tam 20 gün, «uyuşma» için, toplantıdan toplantıya sürüklenmiştir. **Haklar alınmadan grevi kaldırmak, grev kaldırıldıktan sonra tekrar «uyuşma müzakereleri»ne oturmak ne demektir? Bunun açık anlamı, işçi haklarının işverene peşkeş çekilmesi demektir.** Türk - İş yöneticileri, bir kısım mahallî sendikacıyı da kendilerine âlet ederek AP iktidarının ve işbirlikçe işverenin kuyruğuna takılmışlardır. Öyle ki, işveren, sendika ile adetâ alay etmeğe başlamıştır. Nitekim işveren, evvelce protokola bağlanan işçi haklarını bu defa veremiyeceğini söylemiştir.

Sabırları taşan Erdemir işçileri, Türk-İş'e bir telgraf çekerek, mahallî sendikacıların derhal Ereğli'ye gönde[...]

dıkacılar son grevden 20 gün sonra Ereğli'ye dönebilmişlerdir. Sonucu merakla bekleyen ve artık kendi inisyatiflerini kullanmağa karar veren işçiler, bu defa da Ereğli'de, Metal-İş Federasyonu 2. Başkanı Mustafa Patırna tarafından oyalanmağa başlanmışlardır.

2 Kasım günü, Maden - İş Senudikası bir toplantı düzenlemiştir. Kalabalık bir işçi topluluğunun izlediği bu toplantıda, AP iktidarı - işbirlikçi işveren ve Türk -Iş ile işçiler arasındaki çelişki ortaya konulmuş ve bu arada konuşan işçiler, meseleyi objektif koyarak, Amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine şiddetle çatmışlar, işçi haklarını engelleyenlerin aslında Amerikan sömürgecileri ile onların yurttaki ortaklarının olduğunu söylemişler, mücadelenin bizzat işçiler tarafından sürdürülmesi gerektiğini önermişlerdir

Öyleyse Erdemir işçileri ve işçiden yana, namuslu mahallî sendikacılar ne yapmalıdırlar?

1. Erdemir'in yiğit işçileri mücadelenin başından beri, haklarına yönelik kararlı adımlarını kösteklemeğe çalışan Metal-İş Federasyonu ile Türk - İş'i karşılarına almalıdırlar.

2. İşçiden yana, namuslu mahallî sendikacılar ne yap. Metal-İş Federasyonu yöneticilerini devirmek için mücadele etmelidirler. Çünkü açıkça ortaya çıkmıştır ki, bu sendikanın üst kuruluşları, işçi mücadelesini sonuna kadar destekliyecek dürüstlükte değillerdir.

3. İşçiler, namuslu işçiden yana mahallî sendikacılarla bir birlik oluşturarak mücadelenin bundan sonraki dönemini bizzat kendileri sürdürmelidirler.

4. Şimdiye kadar pasif bir tutum içinde gözüken Maden-İş Sendikası daha aktif bir tutum içine girmeli ve haklarını almakta kararlı olan bu kitleyi sonuna kadar desteklemeli ve örgütlenmelerine yardımcı olmalıdırlar.'

Erdemir'in yiğit işçileri şunu hiç unutmamalıdırlar: Işçilerin mücadeleleri, bir toplu sözleşme dönemi içinde hallebilebilecek mücadelelerden değildir. **Mücadele devam eder.** Ta ki, Amerikan sömürgecileri ve yerli ortaklarının sömürüsü ortadan kaldırılıncaya kadar!

İşçiler, yiğit işçiler! Mücadelemize devam edelim!

Haklarımızı hasır altı etmek isteyenleri dize getirelim!

Yaşasın tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye!

Alpagut

(Baştarafı 1. sayfada)
ren tarafından bugüne kadar uyutulmuştur. Işçiler Ağustos, Eylül aylıklarını, Ekim de gelip geçtiği halde alamamışlardır. 27 Ekim'de verilmesi gereken ikramiye de uyutulmak istenmektedir.

Alpagut kömür işletmesi-

Siyasi af Milli

(Baştarafı 1. sayfada)
Bugün AP iktdarı bütün bunları yaparken, diğer partilerdeki gerici yöneticilerin desteğine güvenmektedir. Gerçekten bu gerici unsurlar, sandıktan çıkma yolunun Amerikan emperyalizmine hoş görünmek olduğunu bilerek, af yolunda AP ile yarış etmektedirler.

Halkımızın Millî Demokratik Mücadelesi karşısında kurulan bu karşı devrimci ittifakın aftan umduğu nedir? Kimler, niçin affedilmek istenmektedir?

İşçi - Köylü davasını savunanlar yıllarca hapislerde süründürülürken, işkenceye uğratılırken, devrimci gençler sokak ortasında polis tarafından kurşunlanırken, Anayasada yazılı gösteri yürüyüşü hakkını kullanan yurtseverlere yobaz sürüleri saldırtılırken, polisin yardımıyla cinayetler işlenirken, kılını kıpırdatmıyanlar, şimdi neden birdenbire affedici oluvermişlerdir.

Türk Ceza kanununda işçi ve köylülerin her türlü devrimci davranışının karşısına dikilen iki madde vardır: 141 ve 142. maddeler. Emperyalizm ülkemize nüfuz ettikçe, şimdiki af meraklıları bunları şiddetlendirerek işçi - köylü davasının karşısına dikilmişlerdir. Bu maddelerin mahkûm ettiği nice işçi - köylü savaşçısı hapislerde çürümüştür, ve çürümektedir. Bu durum karşısında işbirlikçilerin vicdanları, şimdi mi titremektedir?

Bu soruların cevabı afçılarla, affedilmek istenenlerin kimliklerinde yazılıdır.

Affedilmek istenen DP'liler 2. dünya savaşı sırasında karaborsacılık gibi yollardan biti kanlanmış vurguncu tüccar ve tefeciler ile toprak ağalarından oluşmuş bir siyasî şebekenin elebaşılarıdırlar. Bunlar 1950 de Amerikan emperyalizmini yurda sokmak üzere iktidara gelmişlerdir. İşbaşında kaldıkları sürece, petrolümüzü, madenlerimizi Amerikaya komisyon karşılığı satmışlardır. «Yabancı sermayeyi teşvik kanunu» ile memleketi yabancılara peşkeş çekmişlerdir. Amerika ile işbirliği ederek yurda montajcı sanayii sokarak millî sanayimizin kurulmasını önlemişlerdir. Silâh yardımı maskesi altında silâh fabrikalarımızın yokedilmesini sağlamışlar, ordumuzu Amerikaya bağımlı duruma getirmişlerdir. Bizim gibi Millî Kurtuluş Savaşı vermekte olan Kore halkı üzerine kahraman Mehmetçiklerimizi gönderip, Amerikan menfaatleri için öldürtmüşlerdir. Memleketin çeşitli yerlerine Amerikan mektepleri açtırarak Millî Kültürümüzü yoketmeye çalışmışlardır. Bunlar Amerikanın bütün resmi dairelere uzman, danışman diye casuslar yerleştirmesine göz yumanlardır.

Bağımsızlığımızı satarak bizi altından kalkamıyacağımız borçlara sokmuşlardır. Çalışan insanların alın terni tefeciye, ağaya, vurguncuya peşkeş çekmişler, işçilerimizin, köylülerimizin yoksul kalması pahasına «Her mahallede bir milyoner» yaratmaya çalışmışlardır.

İşte 27 Mayıs hareketi bu adamları yıkmıştır. Ve milletimiz adına bu adamların alnına hakettikleri «vatan hainliği» damgasını vurmuştur. Bir daha da siyaset sahnesine çıkmalarını yasaklamıştır.

Peki bu adamlara siyasî haklarını iade etmek istiyenler kimlerdir?

Bunların bayraktarlığını yapan AP de DP gibi Amerikan ortaklarının, tefecilerin, ağaların partisidir.

27 Mayıs'ta yapılan ileri hareket işçi ve köylülerle saglam devrimci bağlar kuramayınca Amerikan ortakları yeniden iktidara gelmiştir.

AP bu bakımdan DP den farksız ve onun devamı olan bir partidir. Bunun böyle olduğu apaçık meydandadır. Ülkemiz bugün daha çok Amerikan boyunduruğu altındadır. Dış borçlar bugün daha çoktur. İşçiler köylüler hergün yoksullaşmaktadır. Krediler zenginlere

Sancak Tül Fabrikası Esir kampı oldu

Muhabirimiz AKIN ETAN bildiriyor) İstanbul'un Safraköy semtinde bulunan **Sancak - Tül fabrikasının işçi düşmanı** patronu işçilerin **asgarî ücret hakkını uygulamamakta, işçilerin bir sendika içinde birleşmesine engel olmakta, işçilerle temas kuran Teksif Sendikası görevlilerine kendi satılık adamlarını saldırtmakta ve haklarını arayan işçileri kanunsuz olarak işten çıkarmaktadır. Patron, bugüne kadar 85 işçiyi haksız yere işten çıkarmıştır. Son olarak, fabrikaya Ayvalık'tan genç kız işçiler getirilmiştir. Bu işçilere karşı, patron tam bir «esir kampı» zorbalığı uygulamaktadır. Kız işçilerin fabrika dışına çıkması yasaktır. Kendileri çuvaldan yataklarda yemekhanede yatıp kalkmakta ve mesai saati dışında başlarına bekçi dikilmektedir.**

Bütün bu zorbalıklar karşısında, işçiler dostlarıyla düşmanlarını daha iyi tanımaktadırlar. Patronun baskı ve tehditleri, işçileri yıldırmayacaktır.

Geçtiğimiz hafta, İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesini, fabrikanın bulunduğu Safraköy'de satan arkadaşlar, Sancak Tül işçileriyle konuşmuş ve işçi kardeşlerini haklı dâvalarında sonuna kadar destekliyeceklerini belirtmişlerdir.

Harbetmek daha kolay

(Baştarafı 1. sayfada)
— **Sabahın ezanına ne kaldı ki** diyor Halil Çavuş. **Sabahleyin vururum yola doğru Meclise. Askeriyeden aldığım rapor var.** Hemen cebinden kâğıtlar çıkararak raporu gösteriyor **Yaralarım var** diyor.. Sağ alt gözünün altından girip, boynundan çıkan kurşunun izlerini gösteriyor. Bacakları, göğsü, kasığı hep şarapnel ve kurşun yarası Halil Çavuşun. Hepsini gösteriyor. **Maşımı vermiyorlar kurban** diyor. Sonra anlatıyor;

— **Aslım Elâzığ'lı sonra Muğla Yatağın'ın Hacıbayram köyüne gelmişiz. Çanakkale'de boynumdan yaralandım, parmağım sakat kaldı. Enver Paşa gümüş madalya verdi. Yunan Harbinde Sakarya, Dumlupınar, Alaşehir, Salihli, Manisa, Sabunbelinde döktük Yunanı denize. Sekizinci Fırka 5. Kolorduda suvari çavuşuydum. Bornova'dan İzmir'e ilk girenlerdendim. Savaş yaralarımı Bornova'da aldım. 16 sene askerlik yaptım. Üç kardeş gittik harbe, biri Cihanda, biri Yunan'da öldü. Döndüm**

cıya yollayacaklarmış. Vermem dedim. Bin lira, milyon lira verseniz gene vermem. Aç gezerim gene ver mem. Bunu bana şubeden verdiler. Üstünde vatanı, namusu, toprağı kurtaran Mustafa Kemal'in resmi var. Vatanın şerefine leke düşürmem. Bu tabaka bize şubeden verildi. Yabancıya verilmez.

Amerikan gemilerinin, askerlerinin Türkiye'de at oynatmasını konuşuyoruz. Soruyorum Halil Çavuştan,

— **Mustafa Kemal olsaydı, ne yapardı?**

Halil Çavuş:

— **Bir tanesini koymazdı burada** diyor. **Tek bir tane bırakmazdı. Ben bilirim O'nu. Hazırım. Gene millî mücadele olsa giririm. Geçen sene askere gitmek için müracat ettim. Madem gazilik maaşını vermiyorsunuz, sefil perişan oluyorum, askere gireceğim! 16 sene askerlik yaptık, daha da yaparız. Bir canım kalmış, ev yok, dam yok. Ordunun bir bildiği var. Şimdi silâh, cephane, tayyare topluyor. Mustafa Kemal Paşanın ordusu bir kere daha sürecek gavuru.**

Amerikalılar işçilerimizi kanunsuzca

Yurdumuzun 101 yerinde

(Baştarafı 1. sayfada)

yalnız Amerikalılar girebiliyor. Depolar Amerikan kuvvetlerinin muhafazası altında Türklere düşen iş, buradaki Amerikalıların istihbarat ve güvenliğini sağlamaktan ibaret. Telörgünün dışında Türk muhafızları var.

Amerikalı sevgilisiyle konuşurken coşar, telefonu yere atar, kırar. Camları indirir Gel tamir et, derler, Bıktık bunların askerî vazifeyle ilgisi yok. İçeride refah manzarası, dışarıda perişan durumda Mehmetçik.. Üs için deki bekçi köpeklerin bile maması Almanya'dan gelmekte...»

Mustafa Kemal'in bağımsızlık ordusunu böyle durumlarla karşı karşıya getirenler işbirlikçileridir. iktidarın başkanı AP'li Süleyman Demirel halâ utanmadan «üs yok tesis var» diyerek Amerikalı emperyalistlerin borusunu öttürmektedir.

Satılmışlar Amerikalıların çıkarlarını savunadursunlar Mustafa Kemal bizlere şöyle sesleniyor:

«HER SAFASI İLE DÜŞÜNÜLMÜŞ, HAZIRLANMIŞ YÖNETİLMİŞ VE ZAFERLE SONUÇLANDIRILMIŞ OAN BU SAVAŞLAR, TÜRK ORDUSUNUN, TÜRK SUBAYLARININ VE KOMUTANLARININ YÜKSEK GÜÇLERİNİ VE YİĞİTLİKLERİNİ TARİHTE BİR DAHA TESBİT EDEN ULU BİR ESERDİR.

BU ESER, MİLLETİN ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIK DÜŞÜNCESİNİN ÖLÜMSÜZ ANITIDIR. BU ESERİ YARATAN BİR MİLLETİN ÇOCUĞU, BİR ORDUNUN BAŞKOMUTANI OLDUĞUM İÇİN SEVİNCİM VE MUTLULUĞUM SONSUZDUR.»

MUSTAFA KEMÂL

Bu zaferleri yaratan bir ordunun subayı bugün ülkemizde kurulmuş NATO üslerine Amerikalılar tarafından sokulmamaktadır. Refik Tulga'nın bu konuda anlattıklarını dinleyelim:

«Üs komutanı Amerikalı Albay, bizi büyük bir merasimle karşıladı. Albay, kantin, kulüp, yemekhane, mutfak gibi tesisleri gezdirdi. Biraz ötedeki etrafı demir kafesle çevrili «gerçek üs» se doğru ilerledim. Amerikalı Albay yolumu kesti:

— Giremezsiniz! Buraya ancak Amerikan uyruklu yetkili kişiler girebilir.

— Ben ordu komutanıyım. Bulunduğumuz bölge bana aittir. Albay... giremeyeceğim yer olamaz.

Amerikalı Albayın cevabı kesindi,

— Emir böyle...

Refik Tulga,

— Bu, hükümranlık haklarımıza tecavüz değil mi?

Amerikalı albay,

Ama ikili anlaşmalar var... Bir viski alamaz mısınız paşam?...»

İşte bu günlere geldik? Amerikan emperyalistleri yurdumuzu bir sömürge gibi kullanmaktadırlar artık. Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi iktidar bu durumu gözlerden uzak tutmak için elinden geleni yapmaktadır.

Daha dün Deniz Harp okulu öğrencileri Sinop'ta NATO üssüne sokulmadılar. Daha dün Amerikan 6. filosu Kıbrıs'a giden gemilerimizin önünü kesti. Amerikan Başkanı Johnson'un İnönü'ye yazdığı mektubu daha kimse unutmadı.

Taylan Özgür'ü daha kimse unutmadı.

Daha dün bayrağımızı yırttılar.

BAYRAĞIMIZI YIRTAN AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN ÜLKEMİZDEKİ 101 ÜSSÜNDE HALÂ AMERİKAN BAYRAKLARI SALLANMAKTADIR.

YURTSEVERLER!

Gün durmak günü değildir. Eğer vatanımızı seviyorsak, Amerikan emperyalistlerine karşı millî cephede birleşelim. Bütün işçiler, köylüler, esnaf ve zanaatkârlar, memurlar, subaylar, gençler, ihtiyarlar, vatanı seven herkes!

Mustafa Kemal'in millî kurtuluş ülküsünü canlandıralım. Millî cepheyi çelikleştirelim.

Amerikan üslerindeki Amerikan bayraklarını söküp, oralara kendi ay-yıldızlı bayrağımızı çekebilmenin tek yolu budur.

Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'sini yeniden kurabilmenin tek yolu budur.

YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM!

IŞTE GERÇEK KURTULUŞU İSTEYENLERİN PAROLASI.

---

daresidir. Yetkililer imza koydukları toplu sözleşmeye uymamalarına sebep olarak «malî imkânsızlığı» ileri sürmektedirler. Bu iddianın ne kadar yersiz olduğunu işçi mücadelesinin yiğitçe bir örneğini vermiş olan işçiler şöyle ortaya koyuyorlar: **«Biz 34 günlük yönetimimiz sırasında 840 bin lira hasılat elde ettik, işçi ücretlerini rahatça ödediğimiz gibi yatırım da yapıyorduk.»** İşçilerin belirttiklerine göre bu durumun tek sebebi; işverenin sorumsuzluğu, işletmenin düzensizliği ve idarecilerin yetersizliğidir.

Ayrıca Çorum Valisi İşletmenin Türkiye Kömür İşletmelerine devri konusunda işçilere verdiği sözü bir buçuk aydır yerine getirmemektedir.

Bu durum karşısında haklarını alma konusunda tecrübeli, yiğit, Alpagut işçileri direnmeye karar vermişler ve işverene tanıdıkları mühletin bitmesini beklemektedirler. Haklarını alıncaya kadar, hiç bir şeyden yılmadan, mücadele edeceklerini söylemektedirler.

Sendika temsilcileri işçilerin yanında olduklarını, işçilerin ne yapsalar haklı olduklarını söylemişlerdir.

Bütün işçiler, köylüler, yurtsever aydınlar Alpagut işçilerinin mücadelesini desteklemekte, onların bir an önce zafere ulaşmasını istemektedirler.

Yaşasın Alpagut işçilerinin haklı mücadelesi!

Af konusunda AP nin kuyruğuna takılan CHP ise emperyalizme hoş görünme manevrasında olan bir kısım yöneticilerin etkisi altında kalmıştır.

Görülüyor ki affetmeye çalışanlar ile, affedilmeyi bekliyenler ayni halk düşmanı çevrelerin temsilcileridirler.

Anayasa'nın başlangıcında şöyle denmektedir; «Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş bir iktidara karşı direnme hakkını kullanarak 27 Mayıs 1960 devrimini yapan Türk Milleti...»

Bu ifadeden anlaşılıyor ki, Türk Milletinin «Anayasa ve hukuk dışı» davranışları görülen «meşruluğunu kaybetmiş» iktidarlara karşı direnme hakkı vardır. Ve bu hakkı 27 Mayısta kullanmıştır. Geretiğinde gene kullanacaktır.

İşte şimdi bu adamların affı ile sağlanmak istenen şey bu direnme hakkının ortadan kaldırılmasıdır. Bu affın tek amacı, emperyalizme, ağalığa, tefeciliğe karşı mücadele veren işçileri, köylüleri gençliği, yurtsever aydınları yıldırmak, geriletmektir. Türk milletinin millî demokratik mücadelesinde ileri bir adım olan 27 Mayısın getirdiklerini ortadan kaldırmaktır.

Yapılan sahte seçimlerin sonucu bu işi yapabilmek için yeterli sananların, işçilerin, köylülerin, devrimci gençliğin ve ordumuzun direnci karşısında kalacakları muhakkaktır.

Esasen bunun böyle olacağı ve olması gerektiği de Anayasamızda yazılıdır. Milletimiz işte bu yüzden Anayasayı «Hürriyete, adalete ve fazilete aşık evlâtlarının uyanık bekçiliğine emanet etmiştir.»

Bu durumda Amerikan emperyalizmi ve ortaklarının 27 Mayısı ortadan kaldırma çabalarına karşı omuz omuza var gücümüzle mücadele edelim. Amerikan emperyalistleri ve ortakları siyasi afla milletimizin ve kahraman ordumuzun burnunu yere sürtmek istiyorlar, buna karşı çıkalım.

H. YALÇIN

Hakimiyet zorla ve kuvvetle kazanılır

(Baştarafı 1. sayfada)

sa: Turan Emeksiz'ler, Vedat'lar, Taylan'lar vurulsa da, bütün bir millet «öldürülmedikçe», kafalarımıza perçinlenbiş olan devrimci düşünceler «boğulmadıkça» devrimi geriletme ve yerinde durdurma çabaları mutlaka yenilecektir. Mustafa Kemal, yıllar boyu sultanların gasbettiği saltanat ve hâkimiyeti milletin gücüyle, millete kazandırma mücadelesi yürüten ve Milli Kurtuluş Savaşımızı zafere ulaştıran önderdir. Mustafa Kemal, millî hâkimiyet esasına karşı çıkan geri unsurlara, «Hâkimiyet ve saltanat zorla ve kuvvetle kazanılır. Artık sultanlığın kalkması ya da yerinde durması diye bir tartışma olamaz. Millet kendi kaderine sahip çıkmıştır ve sultanlık kaldırılmıştır. Fakat ihtimal bazı kafalar kesilecektir.» **demişti. Bu sözler, devrimi ne pahasına olursa olsun, zafere götürmek isteyen gerçek bir devrimcinin sözleridir. Bugün Mustafa Kemal'in Millî Kurtuluş Savaşımızın önderi, tam bağımsızlık dâvasının bayrağı olduğunu unutturmak istiyenlere, Mustafa Kemal'in sözleriyle cevap vermek gerekir:** «Bütün bir milletin gücüdür, bağımsızlık zaferine doğru yürüyen, ihtimal bazı karşı çıkanlar olacaktır. Ama başladığımız devrim bir an bile durmıyacaktır.».

---

kimsem kalmamış, ev yok, dam yok, bir canım kalmış. Nüfusa benim için «ölü» yazmışlar. Diri yazdırana kadar çok çektik.

Halil Çavuş nüfus kâğıdını çıkartıyor. Babası İbrahim, Anasının adı. Hanım, 1307 doğumlu. Mahkeme kararıyla diri olduğunu ispat etmiş. Nüfus defterine yazdırmış, gösteriyor Halil Çavuş ve anlatmaya devam ediyor:

— Mahkeme beni diri yaptıktan sonra üç sene uğraşıp madalyayı zor aldım. Şimdi Konya'da Huzur evine sığınmışım. Üzerimdeki herşey, çamaşır, palto, ceket hep şurdan burdan. Başkaları verdiler.

Soruyorum: En büyük komutan kimdir? Halil Çavuşun gözleri parlıyor:

— Gazi Mustafa Kemaldir diyor.

— Sen Gazi Paşayı gördün mü?

— Çok gördüm. Alaşehir'de Yunan camiye doldurmuş çoluk çocuk bütün halkı, yakacaklar. Vardık kestik Yunan'ı, açtık kapıları, kurtardık hepsini. Bütün paşalar geldi daha sonra gözümden öptüler.

Cebinden hemen sigara tabakasını çıkarıyor ve gösteriyor: Tabakanın üzerinde Atatürk'ün resmi ve ayyıldız var. Şubeden vermişler kendisine.

— Geçen sene bu tabakaya yüz lira verdiler. Yaban... O zaman ölmüş olursam, Halil Çavuş söylediydi dersin. Yunan savaşında da bunu böyle söyledim.

Veda ettik. Gazeteye yapıştır diye iki fotografını verdi, **mektup yaz kurban** dedi.

Millî Kurtuluş Savaşından, millî devrimden kalan herşeyin hor görüldüğü, yok edilmek istendiği, Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altındaki bir Türkiye'de, Ankara garajında bir kurtuluş savaşı gazisi. Üç senedir alamadığı maaşı için yarın bir kere daha meclisin kapısına varacak.

---

işten atıyor

NATO - İş Sendikası Yöneticileri Amerikan işyerlerinde çalışan Türk personelinin gerekçe gösterilmeden işlerinden çıkarıldığını açıklamıştır.

Bir süre önce, işlerine son verilen 30 Türk personelinden sinra, önceki gün 40 kişi daha bunlara eklenmştir. NATO - İş Sendikası yöneticileri, çıkarılan Türk işçilerinin yerine Amerikalı subayların aileleri ile erlerinin alındığını söylemişlerdir.